

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

93. An si plures ab Episcopo Vicarii generales constituti simpliciter, unus quisque illorum habeat jurisdictionem in solidum & exercitium, ita ut unus sine alio procedere possit separatim.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](#)

num. 8. qui etiam addat, hoc debere facere Episcopum, ubi iste suspeditus. Limitatur secundum; quod quando Episcopus est in remotis, & habet plures officiales in solidum constitutos, unus officialis seu Vicarius non recusatus cognoscet de causa recusationis alterius. Sbroz. num. 5. & 7. citatis Bertach. ubi ante num. 17. Prosp. Pafet. conf. 43. num. 9. Abb. m.c. si contra. Argumento ejusdem cap. ubi dicitur: *si contra unum ex duobus Judicibus cum illa clausula: quod si ambo interesse non possunt, alter eorum in causa procedat: à sede Apostolica delegatis suspicitionis causa legitima proponitur, causa ipsa suspicitionis coram non recusato conjudice (ad quem ex vi dicta clausula debet ipsius causa cognitio pertinere) probari, & ab eo expediri debet &c.* Quod si vero tales plures Vicarii in solidum deputati non sint, debent eligi arbitrii, qui de causa suspicitionis Vicarii cognoscant, sicut cognoscerent de recusatione ipsius Episcopi; cùm in dioecesi non sit alius Judge, qui cognoscat. Sbroz. num. 6. & apud illum Gemin. in c. si contra. num. 7. Anchār. & Franc. ibid. argumento ejusdem cap. ubi: *si vero non est dicta clausula in rescripto (de quo paulo ante, & vi cuius consituuntur plures in solidum) debet super hoc recusus ad arbitrios haberi &c.*

Questio 93. An si plures ab Episcopo Vicarii generales constituti simpliciter, unusquisque illorum habeat jurisdictionem in solidum & exercitium, ita ut unus sine alio procedere possit separatim?

Respondeo primo: *Dum plures in solidum habent jurisdictionem, quilibet eorum ad exercitium jurisdictionis procedere potest separatim.* Sbroz. l. 2. q. 61. num. 2. & in specie de Vicariis episcopalibus, si singulis in solidum data jurisdictionem ab Episcopo, seu singuli constituti in solidum, id tenent apud Sbroz. cit. num. 2. Bartol. in l. i. num. 7. Bald. ibidem ff. de off. procons. Anchār. in c. licet. de off. Vicar. in 6. num. 5. Gemin. ibid. num. 13. Pavin. de potest. capit. sed. Vac. p. 2. q. 10. num. 9. Selv. de benef. p. 2. q. 14. num. 11. Rebuff. in pr. benef. tit. form. Vicar. num. 203. Vant. de nullit. sent. ex defectu jurisdictionis ordin. num. 176. &c. Daturque tunc locus præventioni, neque alii licite aut validè se immiscere possunt. Laym. in c. cum plures. de off. & potest. Judic. deleg. in 6. num. 1. Sbroz. loc. cit. num. 4. citans plures alios, uti & num. 20. ubi: *si unus ex ipsis Vicariis solus capisset de causa cognoscere, tunc coram alio pars non debet prosequi causam, cum sit locus preventioni.* Nisi tamen, qui præoccupavit exequi impeditus fuerit; tunc eam causam coepit promovere & finire poterit alter ex iis. Sbroz. l. cit. uti & num. 21. Laym. cit. num. 1. citans seipsum in c. prudentiam. de off. & potest. Jud. deleg. Anchār. ibid. not. 3. Jo. And. num. 2. ubi is: *si delegatus, qui inchoavit, in remotas terras abiit, & causa expedienda esse existimetur, quod collega eam afflumere possit.* Vel etiam si alter procedere nollet, aut malitiose se occultaret. Laym. l. cit. Sbroz. num. 25. juxta c. cum plures. juncta Gl. v. recusaret. & ibi DD. Porro datis hoc modo in solidum pluribus Judicibus, si omnes simul cognoscere causam incipiunt, non potest dein unus eorum sine aliis non requisitus, nec impeditis procedere; sicut enim uno inchoante ac præoccupante alii procedere non possunt, ita & omnibus inchoantibus ac veluti præoccupantibus causam unus sine aliis procedere prohibetur; sed debent omnes in simul eam terminare. Sbroz.

P. Leuren. Vicarius Episc. Tract. I.

l. cit. num. 22. citans quam plurimos. Laym. loc. cit. num. 3. citans Lapum in cit. c. si plures. num. 3. quod ipsum extendit Sbroz. num. 25. ut procedat, eriam si unus illorum juret sibi de causam liquere, adhuc alter non possit ferre sententiam, argumento l. si uni. nisi ferenda esset pro causa favorabili, puta libertate, testamento, vel pro reo, pro quo postremo citat Bartol. in l. si uni. n. 2. Jafon. num. 5. Felin. in c. prudentiam. num. 9. &c. Limitat è contra id ipsum Sbroz. num. 26. ut procedat, ubi esset sententia diffinitiva, vel habens vim diffinitivam; quia tunc, si omnes simul cœperint cognoscere, debent in simul omnes judicare: secus, si esset merè interlocutoria, citat pro hoc Bartol. in l. si uni. num. 4. Jafon. num. 11. rationem etiam disparitatis addit, quod per meram interlocutoriam non finiatur jurisdictione, nec ejus officium, juxta Bartol. & Jafon. locis cit. quemadmodum per diffinitivam; quando autem per actum aliquem jurisdictione ordinariorum Judicium finitur, tunc ipsi in casu positivo non possunt illam separatim exercere, juxta Abb. in cit. c. prudentiam. num. 14. Quod si tamen in dicto casu, ubi omnes in simul debent terminare eandem causam, unus solus ferret sententiam, eam non reputandam nullam ex defectu potestatis, cùm ei competit in solidum jurisdictione, altruit Sbroz. num. 27. citans Vantium ubi ante. num. 1. 7. in fine. & Rotam deis. 2. tit. de arbit. in antiquis.

2. Respondeo secundum: *Ordinarios quoquecumque simpliciter creatos (subintellige absque eo, quod in creatione addatur in solidum) habere jurisdictionem & exercitium jurisdictionis in solidum, ita ut separatim quilibet sine alio procedere possit,* tradit Sbroz. cit. q. 61. num. 2. citatis pro hoc Gl. in l. uni. ff. de Judic. v. siuni. Bartol. ibid. num. 1. & seq. Alex. num. 7. Jafon. num. 4. Gl. in c. ut officium. de hereticis in 6. v. separatim Roman. conf. 242. num. 1. Marant. de ordin. Judic. p. 4. dist. 5. num. 31. Abb. in cit. c. prudentiam. num. 10. qui hanc sententiam dicat communiorum & veriorem. Adducitur quoque pro hac sententia a Sbroz. loc. cit. num. 3. præter alios textus juris civilis. l. tutoris. l. decreto. ff. de administr. Tut. l. fin. de author. prestat. ubi pluribus tutoribus simpliciter datis quilibet in solidum videtur dari potestas; de tutoribus quoque ad Vicarios Episcorum non nunquam argumentari Rebussum; ut in pr. benef. tit. de Vicar. Epis. num. 26. ait Sbroz. Adducitur quoque ab eodem textus c. si dico. s. sanè. juncta gl. v. non in solidum. de Procuratorib. in 6. ubi: *licet ex procuratoribus constitutis sine adjectione in solidum: unus sine altero admitti non possit, in negotiis tamen spiritualibus specialiter observetur, ut si plures Procuratores fuerint non in solidum deputati, prævaleat, ac si in solidum esset electus; ex quo fieri, quod in spiritualibus procuratoribus constitutis non in solidum ex gratia idem servetur, quod in illis in solidum constitutis;* Vicarius vero Episcopi in spiritualibus constitutus etiam Procurator Episcopi. c. petitor. de procuratoribus. & ita Abb. Adeoque in ipso quoque locum habeat dispositio c. si duo, ita ut absque adjectione clausula: *in solidum: constitutus sit, ita ut sine alio procedere possit.*

3. Ampliatur haec responsio, ita ut Vicarius constituti habeant jurisdictionem & exercitium jurisdictionis in solidum tam voluntariam quam contentiosam. Sbroz. cit. q. 61. num. 16. citans Vantium de nullit. tit. de nullit. ex defectu jurisdictionis. num. 17. Alex. Jafon. Item juxta eundem Sbroz. num. 17. sive sint constituti in spiritualibus sive in temporalibus.

4. Limi-

4. Limitatur è contra, ita ut non censeantur constituti in solidum, ut unus sine alio procedere non possit, dum jurisdictione sive potestas concessa fuit Vicariis non ut singulis, sed ut universis, ac simul & complexivè, sicut sit, cùm verba delegationis vel rescripti reperiuntur directa universitatì seu dignitati Vicariorum, seu pluribus tanquam universis, non autem simpliciter. Sbroz. l. cit. num. 18. & 19. citans Bartol. in l. si uni. de re judic. num. 1. Alex. num. 7. Jason. num. 4. Vant. ubi ante. num. 175. & seq. Pavin. de potest. capit. sed. vatic. p. 2. q. 10. num. 9. &c. Plures limitationes alias vide Respons. præced. ubi, in quibus casibus adhuc alii ex Vicariis in solidum constitutis possunt causam ab uno cæptam proseguiri ac finire, vel etiam in simili omnibus.

Quæstio 94. Num hæc ipsa dicta de Ordinariis seu Vicariis generalibus Episcoporum locum quoque habent in delegatis ab Episcopo ad universitatem causarum?

1. Respondeo: problematicè ferè in hac quæstionē procedit Sbroz, nam primò cit. q. 6. num. 4. & 5. id affirmat hisce expressis: isti delegati ad universitatem causarum simpliciter constituti habent jurisdictionem, & ejus exercitium tanquam Ordinarii in solidum, ita ut unus absque alio procedere possit. Citatque pro hoc Gl. in cit. l. si uni. & ibi Bartol. num. 3. Alex. & Jason. num. 6. Marant. de ordin. Judic. p. 4. dist. 3. num. 4. Vant. de nullit. ex defectu Jurisd. num. 178. & plures alios, dicitque hanc esse opinionem communem testibus AA citatis. Adduci at pro hac sententia textum l. 1. §. si plures. ff. de exercit. ubi pluribus constitutis Magistris seu exercitoribus ad universalem administrationem, in dubio quilibet censemtur in solidum constitutus, & quilibet potest separatim administrare, adeoque idem dicendum de pluribus delegatis ad universitatem causarum. Item num. 6. rationem adducit, nempe quod tales delegati aequiparentur Ordinario. Pro quo citat Gl. in c. causam. il primo. de appellat. v. delegatus, & in c. statutum. §. insuper. de rescrip. v. moderatus, ubi illos vocat ordinarios. Abb. in c. Bertoldus. col. 1. de re Judic. Vant. ubi ante num. 178. Menoch. de arbit. Judic. l. 1. q. 67. num. 31. Adeoque sicut pluribus Ordinariis constitutis simpliciter quilibet procedere potest.

2. Sententiam directè contrariam, nimirum quod illiusmodi delegati ad universitatem causarum, seu Vicarii foranei Episcoporum simpliciter constituti jurisdictionis exercitium non in solidum habeant singuli, sed pro parte, unusque sine altero procedere nequeat, Sbroz. num. 7. teneri ait ab Imol. in c. i. de offic. delegati. Abb. in cit. c. causam, il primo. num. 7. Bened. de Vald. in addit. ad Felin. & aliis. adducitque ab illis textum in cit. c. officium. de heret. in 6. juncta gl. v. separatim. ubi Inquisitores hæreticæ pravitatis depurati in aliqua provincia vel civitate delegati ad universitatem causarum juxta Alex. in cit. l. si uni. num. 8. Jason. num. 6. Alciat. in rub. de off. ordinari. n. 21. Menoch. ubi ante q. 54. num. 41. ex speciali favore fidei procedere posse separatim; Adeoque à speciali ali delegati ad universitatem causarum procedere non possunt separatim. Item adduci ab illis rationem ait Sbroz. num. 8. nempe quid ratio, cur unus ex Ordinariis possit à principio tanquam constitutus in solidum procedere separatim; non autem

ex pluribus delegatis ad unam causam, sit, quid Ordinarius dicatur habere jurisdictionem jure proprio, delegati illi jure alieno. Quæ ratio quicquid militet in delegatis ad universitatem causarum. Sed neque obstat argumenta sententia oppositæ affirmativa, ait Sbroz. cit. num. 8. & seq. eo quid imprimis textus ille l. si uni. loquatur de Exercitoribus, quorum officium est autoritate & utilitate privatum, ut Abb. in c. prudentiam. num. 10. & ideo ab illis male arguatur ad dictos delegatos. Dein delegatis illos aequiparari Ordinariis, & esse ad instar illorum, negant alii, ut Abb. in c. relatum, de off. deleg. num. 7. Alex. in l. more. ff. de jurisdict. omn. Judic. num. 26. & Dec. ibidem. num. 42. vel saltem negari non posse, quin delegatus ad universitatem causarum in multis differat ab Ordinario, ut in in specie delegatorum ad universitatem causarum Episcopi seu Vicariorum foraneorum differentias plures afferant Abbas loc. cit. Bartol. in l. sim. quis & a quo. in fine. Alex. conf. 82. num. 3. & plures alii citati a Sbroz. num. 10. Adeoque non procedat aequiparatio; quia non est universalis & per modum regulæ, pro ut requiritur ad hoc, ut dispositum in uno ex aequiparatis locum habeat in alio juxta Decium in c. translato. de constit. num. 3. Et certè aequiparatio delegati ad universitatem causarum & Ordinarii non repertitur facta specialiter à citatis AA. in exercito jurisdictionis in solidum, de quo est præsens quæstio. Unde jam inquit Sbroz. num. 12. opinionem illam affirmativam communem nullo loco munitam esse, quin expugnari possit & refutari; Verumtamen nefas esse ab ipsa recedere propter autoritatem tantorum Patrum pro ea citatorum; præsertim cum facile quoque, quæ pro opposita sententia negativa afteruntur, dilata possint respondendo ad primum, & dictos Inquisitores hæreticæ pravitatis non esse delegatos ad universitatem causarum; cùm delegatus ad universitatem causarum dicatur ille, qui est institutus ad universas causas aliquujus loci, ut Bartol. in l. 1. ff. quis & a quo. in fine. Jason. conf. 12. num. 3. & alii apud Sbroz. cit. num. 14. Ad rationem quoque adversariorum dicendo, adductam ab illis rationem, quod nimirum ideo delegatus ad universitatem causarum tanquam non habens jurisdictionis exercitium in solidum, non possit procedere separatim, quia jurisdictionem habet jure alieno, non esse veram rationem, sed veram rationem hujus esse, quod delegata universitate causarum pluribus, censemtur commissum in solidum exercitium jurisdictionis, ut jura à se pro hoc allegata probant. Et hanc rationem dari à Felino in c. causam. de off. delegat. num. 8. ait Sbroz. num. 15. Porro limitationes & extensiones adducas quæst. præced. pro Vicariis constitutis simpliciter pari modo suis locis applicat dictis delegatis, & firmat accumulatis AA. Sbroz.

Quæstio 95. Num igitur idem quoque locum habeat in Vicariis pluribus foraneis, constitutis ad certum genus causarum, ita ut simpliciter constituti censemtur in solidum?

1. Respondeo negativè; cùm isti Vicarii sint simplices delegati, & idem videatur de illis delegatis,